

Zagreb, 16. lipnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU**Amruševa 2/II
10000 Zagreb**

Tužitelj: **HOTEL LABINECA d.o.o.**, OIB: 82215732082, s registriranim sjedištem u Gradcu (Općina Gradac), Jadranska 2, koje zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzlova 33A, Zagreb (u daljnjem tekstu: „**Tužitelj**“)

Tuženici: **1. ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.**, s registriranim sjedištem u Zagrebu, Martićeva ulica 6, Republika Hrvatska, OIB: 08214831145, zastupano po direktoru Andrásu Hegedűsu, OIB: 13649698272, Varadi Utca 7 Em. 36. A. 19, 1035 Budimpešta, Mađarska (u daljnjem tekstu: „**AIG**“ ili „**Prvotuženik**“)

i

2. JELSA d.d., s registriranim sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 51177655549, zastupano po direktoru Lovorku Stipišiću, OIB: 59882211121, Vrboska 433, Vrboska (u daljnjem tekstu: „**Jelsa**“ ili „**Drugotuženik**“)

VPS: 855.773,13 HRK

T U Ž B A

radi utvrđenja ništetnosti/
da su ugovori bez učinka

3x, punomoć, prilozi

A. UVOD

i) Punomoć

1. Tužitelj je za zastupanje u ovom postupku opunomoćio odvjetnika Pavu Novokmeta i ostale odvjetnike iz LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33A, Zagreb, telefon: +38514852044 i faks: +385175522963, pa predlaže sudu da sva pismena vezana uz ovaj predmet dostavlja neposredno punomoćniku.

Dokaz: Punomoć (Prilog 1)

ii) Nadležnost

2. Tužitelj uvodno napominje da je nadležnost naslovnog suda određena na temelju odredaba članka 34.b točke 1. i članka 50. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19.; dalje u tekstu: „ZPP“).
3. Sukladno članku 34.b ZPP-a, trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude, između ostaloga, u sporovima između pravnih osoba. Prema članku 50. ZPP-a, ako je jednom tužbom tuženo više osoba, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženika.
4. Imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o sporu između pravnih osoba, pri čemu je jednom tužbom tuženo više osoba, od čega je za jednu od njih mjesno nadležan naslovni sud, jasno je da je primjenom gore citiranih odredaba koje određuju stvarnu i mjesnu nadležnost suda za postupanje u ovom predmetu, Trgovački sud u Zagrebu stvarno i mjesno nadležan sud za postupanje u postupku pokrenutom predmetnom tužbom.

iii) Predmet tužbe

5. Prvotuženik je kao ustupitelj Drugotuženiku kao primatelju ustupio dvije tražbine, i to: i) tražbinu u iznosu od 446.110,88 kuna po osnovi pozajmice te u iznosu od 292.119,62 kune po osnovi kamata na pozajmicu, koju Prvotuženik ima prema društvu TOPAZ d.o.o., Gundulićeva ulica 50, Zagreb, OIB: 99489283996 (dalje u tekstu: „**Tražbina 1**“) te ii) tražbinu u iznosu od 409.662,25 kuna po osnovi pozajmice te u iznosu od 280.219,40 kuna po osnovi kamata na pozajmicu, koju Prvotuženik ima prema društvu CIRUS d.o.o., Splitska 81, Primošten, OIB: 44620978825 (dalje u tekstu: „**Tražbina 2**“).

Dokaz: Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina od dana 17. prosinca 2020. sklopljen između Prvotuženika i Drugotuženika, koji se odnosi na prijenos Tražbine 1 (Prilog 2)

Obavijest o ustupu tražbine (cesiji) društvu TOPAZ d.o.o. od dana 11. veljače 2021. godine (Prilog 3)

Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina od dana 17. prosinca 2020. sklopljen između Prvotuženika i Drugotuženika, koji se odnosi na prijenos Tražbine 2 (Prilog 4)

Obavijest o ustupu tražbine (cesiji) društvu CIRUS d.o.o. od dana 10. veljače 2021. godine (Prilog 5)

6. Tužitelj tvrdi da su i) Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina od dana 17. prosinca 2020. sklopljen između Prvotuženika i Drugotuženika, a koji se odnosi na prijenos Tražbine 1 (dalje u tekstu: „**Ugovor o cesiji 1**“) te ii) Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina od dana 17. prosinca 2020. sklopljen između Prvotuženika i Drugotuženika, a koji se odnosi na prijenos Tražbine 2 (dalje u tekstu: „**Ugovor o cesiji 2**“), ništetni. S obzirom na navedeno, Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti:

- i. da postoji pravni interes za podnošenje ove tužbe sukladno članku 187. ZPP-a;
- ii. da su ispunjene pretpostavke za utvrđenje ništetnosti spornih ugovora;

te, podredno, ako naslovni sud nađe neosnovanima tvrdnje Tužitelja da su ispunjene pretpostavke za utvrđenje ništetnosti,

- iii. da su ispunjene pretpostavke za utvrđenje da su sporni ugovori bez učinka.

B. TUŽITELJ IMA PRAVNI INTERES ZA PODNOŠENJE TUŽBE NA UTVRĐENJE

7. Sukladno članku 187. stavak 2. ZPP-a, tužba na utvrđenje može se podnijeti kad je to posebnim propisima predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe.

8. Na temelju predstečajne nagodbe sklopljene dana 25. ožujka 2019. godine između Prvotuženika kao dužnika i vjerovnika predstečajne nagodbe, među kojima je i Tužitelj (u daljnjem tekstu: „**Predstečajna nagodba**“), Tužitelj ima novčanu tražbinu prema Prvotuženiku po osnovi glavnice u iznosu od 330.161,55 kuna. Predstečajna nagodba potpisana je na zapisniku s ročišta radi sklapanja predstečajne nagodbe, održanog dana 25. ožujka 2019. na Trgovačkom sudu u Zagrebu, pod poslovnim brojem 48 St-2431/18, pri čemu je prije njezinog potpisivanja na istom ročištu Trgovački sud u Zagrebu donio i javno objavio rješenje kojim se odobrava sklapanje predmetne Predstečajne nagodbe.

Dokaz: Zapisnik s ročišta radi sklapanja predstečajne nagodbe održanog 25. ožujka 2019. na Trgovačkom sudu u Zagrebu, pod poslovnim brojem: 48 St-2431/18. (Prilog 6)

9. Predmetno rješenje o potvrdi Predstečajne nagodbe postalo je pravomoćno dana 11. travnja 2019. godine.

Dokaz: Potvrda o pravomoćnosti/ovršnosti priložena zapisniku s ročišta radi sklapanja predstečajne nagodbe održanog 25. ožujka 2019. na Trgovačkom sudu u Zagrebu, pod poslovnim brojem: 48 St-2431/18. (Prilog 6)

10. Točkom 16. Predstečajne nagodbe, Tužitelj je podijeljen u III. skupinu utvrđenih tražbina (skupina „Ostali vjerovnici“). Točkom 22. Predstečajne nagodbe, Prvotuženik se obvezao namiriti tražbine vjerovnika iz III. skupine utvrđenih tražbina na način da se svakom pojedinom vjerovniku III. skupine otpiše dio ukupno utvrđene tražbine koji čini 60% ukupno utvrđene tražbine. Preostali dio utvrđene tražbine koji čini 40% utvrđene tražbine bit će namiren u ratama, beskamatno, pri čemu će se vjerovnicima sa ostatkom iznosa za namirenje u visini 50.000,01 kuna – 1.500.000,00 kuna, dugovani iznos otplatiti u 3 godišnje rate, od kojih prvi obrok dospijeva u roku od 1 godine, drugi obrok dospijeva u roku 2 godine, dok treći obrok dospijeva u roku od 3 godine računajući od dana pravomoćnosti rješenja o sklapanju Predstečajne nagodbe.

11. Tražbina Tužitelja utvrđena je u ukupnom iznosu od 825.403,87 kuna. U skladu s prethodno navedenim, 40% utvrđene tražbine iznosi 330.161,55 kuna, slijedom čega se navedeni iznos tražbine, sukladno točki 22. Predstečajne nagodbe, namiruje u tri godišnje rate (u iznosu od po 110.053,85 kuna), koje dospijevaju u roku od jedne, dvije i tri godine od dana pravomoćnosti Predstečajne nagodbe. Imajući u vidu da je rješenje o potvrdi Predstečajne nagodbe postalo pravomoćno dana 11. travnja 2019. godine, jedna godišnja rata u iznosu od 110.053,85 kuna dospjela je dana 11. travnja 2020. godine, a druga godišnja rata u iznosu od 110.053,85 kuna dospjela je dana 11. travnja 2021. godine. Stoga, na temelju Predstečajne nagodbe Tužitelj ima prema Prvotuženiku dospjelu, a nepodmirenu tražbinu u iznosu od 220.107,70 kuna.

Dokaz: Izvod otvorenih stavki Tužitelja od 16. travnja 2021. (Prilog 7)

12. Računi Prvotuženika su blokirani, odnosno Prvotuženiku je zabranjena isplata i prijenos novčanih sredstava s navedenog računa. Pritom, Prvotuženikovi su računi bili blokirani i u vrijeme sklapanja spornih Ugovora o cesiji 1 i Ugovora o cesiji 2.

Dokaz: Očevidnik o danima insolventnosti od 4. svibnja 2021. godine, Klasa: 120-11/21-01/28, Ur. broj:08-2012-21 (Prilog 8)

Uvid u podatke o bankovnim računima Prvotuženika u jedinstvenom registru računa koji se vodi pri Financijskoj agenciji

13. Dakle, Prvotuženik nema dovoljno sredstava na računima za otplatu cjelokupnog iznosa duga čije namirenje je zatraženo od Prvotuženika. Prvotuženik, prema tome, nema dovoljno sredstava na bankovnom računu ni za namirenje dospjelog Tužiteljevog potraživanja.
14. Unatoč navedenom, Prvotuženik je svejedno ustupio Drugotuženiku svoja potraživanja koja ima prema društvima TOPAZ d.o.o. i CIRUS d.o.o., a koja iznose ukupno 855.773,13 kuna (a prema podacima iz obavijesti o ustupu potraživanja, navedena tražbina zajedno s kamatama iznosi ukupno 1.428.112,16 kuna). Pritom, u članku 1.2. Ugovora o cesiji 1 te Ugovora o cesiji 2, ugovorne strane su suglasno utvrdile da su Tražbina 1 i Tražbina 2 dospjele.
15. S obzirom na to da je nedvojbeno kako je Prvotuženik svjestan nemogućnosti namirenja svojih dospjelih obveza, ovakvim postupanjem on zlonamjerno umanjuje svoju imovinu i samim time mogućnost namirenja svojih obveza, budući da je ustupanjem predmetnih tražbina Prvotuženik ostao bez sredstava koja bi potencijalno omogućila podmirenje njegovih obveza. Pored toga, čak i neovisno o utjecaju sredstava koje bi Prvotuženik primio na ime ispunjenja ustupljenih tražbina na njegovu likvidnost, Tužitelj je svoje dospjelo, a nepodmireno potraživanje prema Prvotuženiku mogao namiriti i ovrhom predmetnih tražbina, u čemu je nesavjesnim i nepoštenim postupanjem Prvotuženika i Drugotuženika onemogućen.
16. Dakle, takvim postupanjem Prvotuženik (zajedno s Drugotuženikom), u uvjetima njegove nelikvidnosti i blokade, onemogućuje namirenje Tužiteljeve tražbine koju on ima prema Prvotuženiku. Imajući u vidu da takvo postupanje iz razloga opisanih dalje u predmetnoj tužbi nije pravno valjano, Tužitelj ima pravni interes tražiti da se utvrdi ništetnost spornih pravnih poslova, budući da je deklaracija ništetnosti takvih pravnih poslova od izravnog utjecaja na mogućnost namirenja novčanih tražbina koje Tužitelj ima prema Prvotuženiku.
17. Slijedom navedenoga, Tužitelj smatra kako iznesene činjenice nesporno svjedoče o postojanju njegovog pravnog interesa za podnošenje ove tužbe u smislu članka 187. stavku 2. ZPP-a.

C. USTUP TRAZBINE 1 I TRAZBINE 2 DRUGOTUZENIKU JE NIŠTETAN

18. Kako je Tužitelj već ranije istaknuo, Prvotuženik je u uvjetima vlastite nelikvidnosti, nemogućnosti namirenja svojih dospjelih obveza i blokade bankovnih računa, ustupio Tražbinu 1 i Tražbinu 2 Drugotuženiku, koji je navedenih okolnosti bio svjestan (što će biti obrazloženo u nastavku tužbe). Takav ustup Tražbine 1 i Tražbine 2 ništetan je, budući da je isti protivan i) prisilnim propisima, ii) načelima obveznog prava odnosno iii) moralu društva.

- i) Ustup Tražbine 1 i Tražbine 2 protivan je prisilnom propisu
19. Prema članku 15. stavku 2. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" br. 68/18., 2/20., 47/20., 46/20., 83/20., 133/20.; dalje u tekstu: „**ZPONS**“) ovršenik - poslovni subjekt ne smije sklapati ugovore radi obračunskog plaćanja ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ako tim obračunskim plaćanjem kao vjerovnik tražbine onemogućuje ili izbjegava primitak ispunjenja obveze u novcu. Stavkom 1. citiranog članka ZPONS-a, obračunsko plaćanje definirano je kao namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a koje se provodi, između ostaloga, ustupom potraživanja.
20. Prvotuženik je ustupom Tražbine 1 i Tražbine 2 Drugotuženiku izvršio obračunsko plaćanje u uvjetima blokade računa. Takav ustup je pritom bio nenaplatan. Kako je time Prvotuženik izbjegao/onemogućio primitak ispunjenja obveze u novčanom iznosu od najmanje 1.428.112,16 kuna, budući da je tražbinu u navedenom iznosu bez naknade ustupio drugome, jasno je da je opisanim postupanjem postupio protivno izričitoj zabrani normiranoj u članku 15. stavku. 2. ZPONS-a.
21. Drugim riječima, Ugovor o cesiji 1 i Ugovor o cesiji 2 protivni su prisilnim propisima, slijedom čega su ti ugovori, u skladu s člankom 322. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18.; dalje u tekstu: „**ZOO**“), ništetni, posebice imajući u vidu da su obje ugovorne strane znale za zabranu koju su povrijedile.
- ii) Ustup Tražbine 1 i Tražbine 2 protivan je načelima obveznog prava, kao i moralu društva
22. Čak i pored činjenice da bi ovako zaključeni ugovori o cesiji trebali biti utvrđeni ništetnima već na temelju činjenice da su isti protivni zakonom izrijekom normiranoj zabrani, ustup Tražbine 1 i Tražbine 2 protivni su i temeljnim načelima obveznog prava, kao i moralu društva. Temeljni razlog tome leži u činjenici da je Drugotuženiku bilo poznato da sudjeluje u pravnom poslu koji je zabranjen te da navedeni pravni posao rezultira isključivo nastankom štete vjerovnicima Prvotuženika.
23. Naime, Prvotuženik i Drugotuženik ne djeluju kao dva samostalna, odvojena i potpuno nevezana poslovna subjekta čije je djelovanje motivirano isključivo gospodarskom svrhom uspješnog poslovanja i stjecanja dobiti. Upravo suprotno, Prvotuženik i Drugotuženik povezani su vlasnički i upravljački te je Drugotuženik bio vrlo dobro upoznat s činjenicom da je Prvotuženik društvo koje je u blokadi i koje sklapanjem spornih

pravnih poslova onemogućuje/izbjegava primitak ispunjenja tih obveza, odnosno, posljedično i namirenje svojih obveza prema vjerovnicima tog društva.

24. Tako je, s jedne strane, Prvotuženik imatelj 67.279 dionica, nominalnog iznosa 672.790 HRK u Drugotuženiku. S druge pak strane, Tamás Vitézy iz Budimpešte, Máramaros u. 47, OIB: 97749070873 (dalje u tekstu: „**Tamás Vitézy**“) imatelj je 10.442.320 dionica, odnosno ukupno 80% dionica u Prvotuženiku. U vrijeme sklapanja Ugovora o cesiji 1 i Ugovora o cesiji 2, Tamás Vitézy bio je predsjednik nadzornog odbora i Prvotuženika i Drugotuženika. Pritom je Tamás Vitézy (imatelj dionica koji čine 80% temeljnog kapitala Prvotuženika) predsjednik nadzornog odbora Drugotuženika još od 15. listopada 2009. godine, pa sve do svibnja 2021., dakle gotovo punih 12 godina. Navedeni podatak jasno govori o njegovom utjecaju na poslovanje obaju društava i razini njihove međusobne povezanosti.

Dokaz: Neslužbeni povijesni izvadak iz sudskog registra za Prvotuženika i Drugotuženika (Prilog 9 i Prilog 10)

Uvid u podatke o stanju o imateljima dionica Prvotuženika i Drugotuženika koji se vode pri Središnjem klirinškom depozitarnom društvu d.d.

25. Pored toga, oba društva imaju i još jednog zajedničkog člana nadzornog odbora, i to Jánosa Cseszlaia iz Budimpešte, Semmelweis u. 17/1, OIB: 90760216401 (dalje u tekstu: „**János Cseszlai**“).

26. Nadalje, Tamás Vitézy (od 15. listopada 2009. do 12. listopada 2020.) i János Cseszlai (od 10. prosinca 2015. do 12. listopada 2020.) su bili predsjednik, odnosno zamjenik predsjednika nadzornog odbora društva HOTELI JADRAN d.d., OIB: 18099276986, s registriranim sjedištem u Gradcu (Općina Gradac), Jadranska 2 (dalje u tekstu: „**Osnivač**“). Osnivač je osnivač i jedini član Tužitelja, te su vrlo dobro upoznati s obvezama koje Prvotuženik, u kojemu još ostvaruju značajan utjecaj, ima prema Tužitelju, u kojemu više nemaju utjecaja.

Dokaz: Neslužbeni povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo HOTELI JADRAN d.d (Prilog 11)

27. Imajući navedeno u vidu, nedvojbeno je da je Drugotuženik bio upoznat sa stanjem Prvotuženika u vrijeme sklapanja spornih pravnih poslova te, slijedom navedenoga, i sa činjenicom da sudjeluje u zabranjenim pravnim poslovima.

28. Svrha odredbe članka 15. stavka 2. ZPONS-a je zabraniti obračunska plaćanja u uvjetima blokade upravo zato da bi se time onemogućilo dužnika da pravnim poslovima koji bi u uobičajenim uvjetima bili dopušteni, umanjuje svoju imovinu, onemogućava njezino

uvećanje i posljedično tome namirenje vjerovnika čije tražbine nije u stanju namiriti. Takvo pravilo samo je odraz i konkretno ostvarenje temeljnog načela savjesnosti i poštenja u poslovanju, zabrane zlouporabe prava i nanošenja štete drugim sudionicima na tržištu.

29. Drugotuženik je, znajući da sudjeluje u sklapanju zabranjenih pravnih poslova, svjesno i namjerno faktično omogućio Prvotuženiku ostvarenje cilja radi sprječavanja kojega je i donesena citirana odredba ZPONS-a. Svijest da se krše ta pravila koja ograničavaju Prvotuženika u njegovom postupanju i poslovanju u uvjetima blokade znače da je pravni posao ništetan i nemoralan, i nikako ne može imati učinak.
30. Tužitelj ovdje posebice naglašava kako se značaj ove povrede nipošto ne smije umanjiti niti relativizirati. Stoga će, iako smatra da je takvo postupanje Prvotuženika i Drugotuženika jasno razvidno već i iz do sada iznesenog činjeničnog stanja, u nastavku detaljnije razjasniti značaj, učinke i posljedice postupanja koje je protivno načelima obveznog prava i moralu društva uz razloge zbog kojih ovakvo postupanje Prvotuženika i Drugotuženika predstavlja eklatantan primjer postupanja koje je protivno istima.
31. Člankom 4. ZOO-a normirano je načelo savjesnosti i poštenja te je određeno da su zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati se navedenog načela.
32. Navedeno načelo unosi izvanpravne, etičke norme u primjenu prava i nalaže strankama postupanje u skladu s tim normama. Dakle, postupanje protivno tom načelu bilo bi protivno tim normama.
33. Temeljne funkcije načela savjesnosti i poštenja su funkcija konkretizacije, dopunjujuća funkcija i, konačno, korektivna funkcija. Pravna teorija sadržaj treće, korektivne funkcije, izvodi iz svrhe tog načela, koja je uperena protiv formalističke primjene prava. Pritom je neformalistička primjena prava takva primjena prava koja će – uz pomoć načela savjesnosti i poštenja – ukloniti mogućnost da određeno neetično ponašanje uživa pravnu zaštitu.
34. Drugim riječima – neetično ponašanje ne može uživati pravnu zaštitu, te je svrha načela savjesnosti i poštenja onemogućiti davanje učinka takvom ponašanju pri zasnivanju obveznih odnosa te pri ostvarenju prava i obveza iz odnosa koji su već zasnovani.
35. Pritom, na ocjenu savjesnosti i poštenja sudionika u obveznopravnim odnosima u najvećoj mjeri utječe upravo svijest i znanje sudionika o protupravnosti ili štetnosti pojedine radnje (u najširem smislu tih pojmova) koju poduzimaju. Navedeni zaključak o ključnim kriterijima ocjene pojedinog djelovanja u svjetlu načela savjesnosti i poštenja pritom nije odraz neke apstraktne ideje o smislu i sadržaju tog načela, nego je riječ o zaključku koji

svoje utemeljenje ima u brojnim zakonskim odredbama koje konkretiziraju to načelo, vezujući njegovu primjenu upravo uz svijest sudionika o protupravnosti ili štetnosti. Primjere takvih normi navodi prof. dr. sc. Zvonimir Slakoper u svom članku „Moral u načelima i pravilima obveznog prava“, a koje primjera radi Tužitelj ovdje citira:

„Među pravilima o pobijanju dužnikovih pravnih radnji nalazi se pravilo prema kojem se naplatno raspolaganje dužnika može pobijati ako su u vrijeme raspolaganja i dužnik i treći znali ili mogli znati da se time nanosi šteta dužnikovim vjerovnicima. Među pravilima o ponudi nalazi se pravilo prema kojem ponuda neovlaštene osobe obvezuje ponuditelja - između ostalog - ako ponuđeni nije znao niti mogao znati da je ponudu potpisala neovlaštena osoba. Među pravilima o odgovornosti za materijalne nedostatke nalazi se pravilo prema kojem kupac ne gubi pravo pozvati se na nedostatak unatoč neispunjenju dužnosti kojima pridržava prava zbog nedostatka, ako je nedostatak bio poznat prodavatelju ili mu nije mogao ostati nepoznat. Među pravilima o ugovornom isključenju prodavateljeve odgovornosti za pravne nedostatke nalazi se pravilo prema kojem je takva odredba ugovora ništetna ako je prodavatelju u vrijeme sklapanja ugovora nedostatak bio poznat ili mu nije mogao ostati nepoznat. Među pravilima o odgovornosti komisionara nalazi se pravilo prema kojem komisionar odgovara komitentu za štetu ako je prodao robu osobi za čiju je prezaduženost znao ili je mogao znati.

36. Nedvojbeno je, dakle, da iz zakonskih odredaba koje konkretiziraju načelo savjesnosti i poštenja pri normiranju pojedinih izričito reguliranih radnji, proizlazi da onaj tko je znao ili je mogao znati za protupravnost/nedopuštenost pojedine radnje, postupa protivno načelu savjesnosti i poštenja.

37. Stoga, imajući sve navedeno u vidu, može se utvrditi sljedeće:

- u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja;
- svrha tog načela je ukloniti mogućnost da određeno neetično ponašanje uživa pravnu zaštitu;
- onaj tko je znao ili je mogao znati za protupravnost/nedopuštenost pojedine radnje, postupa protivno načelu savjesnosti i poštenja;
- računi Prvotuženika su u blokadi, slijedom čega je sukladno odredbi članka 15. stavka 2. ZPONS-a obračunsko plaćanje, dakle i cesija Tražbine 1 i Tražbine 2 Drugotuženiku, zabranjena;
- Drugotuženiku je zbog vlasničke i upravljačke povezanosti s Prvotuženikom bilo poznato ili mu je u najmanju ruku moralo biti poznato da je Prvotuženik u blokadi te da je takvo obračunsko plaćanje zabranjeno.

38. Dakle, opisano sklapanje Ugovora o cesiji 1 i Ugovora o cesiji 2 protivno je načelu savjesnosti i poštenja. Ujedno, sklapanje navedenih ugovora u ovdje opisanim okolnostima i na izneseni način protivno je moralu društva, te bi davanje pravnog učinka

navedenim ugovorima bilo protivno temeljnim odredbama koje uređuju obveznoppravne odnose.

39. Učinak povrede navedenog načela je ništetnost. Naime, kao i sve druge odredbe koje sadrže načela, i odredba članka 4. ZOO-a je prisilna te je stranke ne mogu isključiti iz primjene, pri čemu dodatno valja napomenuti da je sadržaj ovog načela moralnog karaktera.
40. Slijedom navedenoga, i u ovom slučaju, u odnosu na postupanje protivno načelu savjesnosti i poštenja kao i u odnosu na moral društva dolazi do primjene odredbe članka 322. stavka 1. ZOO-a, koja ništetnim određuje ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva.

D. UGOVOR O CESIJI 1 I UGOVOR O CESIJI 2 SU BEZ PRAVNOG UČINKA

41. Podredno, u slučaju da sud ne smatra da su Ugovor o cesiji 1 i Ugovor o cesiji 2 ništetni iz razloga detaljno elaboriranih u tužbi, Tužitelj ističe da su navedeni ugovori zbog nedopuštenosti pobude bez učinka, sukladno članku 273. ZOO-a.
42. Nedopuštenost pobude i njezin utjecaj na odluku ugovaratelja da sklopi ugovor unatoč zabrani koja je normirana ZPONS-om jasno se razabiru iz činjenica već opisanih u tužbi.
43. Naime, Prvotuženik i Drugotuženik nisu društva koja djeluju sasvim nepovezano i odvojeno. Naprotiv, riječ je o društvima koja su međusobno povezana isprepletenom vlasničkom i upravljačkom strukturom, opisanom u točkama 24.-26. tužbe.
44. Štoviše, radi se o društvima čiji su član (Tamás Vitézy, većinski član Prvotužitelja) te dugogodišnji predsjednik i zamjenik predsjednika nadzornog odbora (Tamás Vitézy i János Cseszlai) godinama bili uključeni u poslovanje Osnivača, kao osnivača i jedinog člana Tužitelja, budući da su Tamás Vitézy (od 15. listopada 2009. do 12. listopada 2020.) i János Cseszlai (od 10. prosinca 2015. do 12. listopada 2020.) bili predsjednik, odnosno zamjenik predsjednika nadzornog odbora Osnivača Tužitelja.
45. Vidljivo je, dakle:
- da su Prvotuženik i Drugotuženik povezani vlasničkom i upravljačkom strukturom i da im je bilo poznato stanje obaju društava;
 - da Drugotuženiku nije moglo ostati nepoznato da je Prvotuženik u blokadi te da pritom ima nepodmirene dospjele obveze prema Tužitelju;
 - da su dugogodišnji predsjednik i zamjenik predsjednika nadzornog odbora Prvotuženika i Drugotuženika prestali biti predsjednik i zamjenik predsjednika nadzornog odbora osnivača Tužitelja 12. listopada 2020. te su izgubili svoj utjecaj u Tužitelju;

- da su dva mjeseca nakon toga, odmah nakon što su računi Prvotužitelja blokirani, Ugovorom o cesiji 1 i Ugovorom o cesiji 2, Tražbina 1 i Tražbina 2 unatoč zakonskoj zabrani prenesene sa Prvotuženika koji je u blokadi i koji ima nepodmirene obveze prema Tužitelju, na Drugotuženika koji je likvidan i koji nije u obvezi prema Tužitelju.
46. Sve navedeno svjedoči o tome da je Prvotuženik, sklapajući Ugovor o cesiji 1 i Ugovor o cesiji 2 unatoč zabrani određenoj ZPONS-om, znao da time, kršeći zakon, onemogućuje Tužitelja i druge vjerovnike u namirenju svoje tražbine te da je to bila isključiva pobuda za sklapanje navedenih ugovora. Te ugovore Prvotuženik je sklopio upravo s Drugotuženikom koji je bio u potpunosti svjestan svih navedenih okolnosti, te je ulaskom u sporne ugovore ostvario svoj cilj, a to je omogućavanje Prvotuženiku da zajedno s njime onemogući Tužitelja i druge vjerovnike u namirenju njihovih tražbina koje imaju prema Prvotuženiku.
47. Konačno, i sama činjenica da je, uvažavajući sve iznesene okolnosti, Prvotuženik u uvjetima blokade vlastitih računa bez ikakve naknade ustupio drugoj osobi vlastite tražbine u iznosu od najmanje 1.428.112,16 kuna, jasno svjedoči o tome da pobude za takvu iracionalnu transakciju nikako nisu gospodarske naravi.
48. Imajući sve izneseno u vidu, ne može zaključiti ništa drugo osim toga da je Prvotuženik sklopio Ugovor o cesiji 1 i Ugovor o cesiji 2 iz nedopuštene pobude koja je bitno (ako ne i isključivo) utjecala na njegovu odluku da sklopi predmetne ugovore, čega je druga ugovorna strana bila itekako svjesna. S obzirom na navedeno, takvi ugovori su na temelju odredbe članka 273. ZOO-a bez pravnog učinka te Tužitelj naslovnom sudu predlaže da u tom slučaju usvoji eventualno kumulirani tužbeni zahtjev postavljen u skladu s odredbom članka 188. svakom 2. ZPP-a, te utvrdi da su Ugovor o cesiji 1 i Ugovor o cesiji 2 bez pravnog učinka.

E. TUŽBENI ZAHTJEV

49. Zaključno, Tužitelj predlaže naslovnom sudu donijeti sljedeću:

PRESUDU

- 1) Utvrđuje se ništetnim Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina sklopljen 17. prosinca 2020. između prvotuženika ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., s registriranim sjedištem u Zagrebu, Martićeva ulica 6, Republika Hrvatska, OIB: 08214831145 kao ustupitelja/cedenta i drugotuženika JELSA d.d., s registriranim sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 51177655549 kao primatelja/cesionara, kojim su prenesene (ustupljene) tražbine navedenog ustupitelja/cedenta prema društvu TOPAZ d.o.o., s registriranim sjedištem u Zagrebu, Gundulićeva ulica 50, OIB: 99489283996 kao

dužniku/cesusu, u iznosu od 446.110,88 kuna po osnovi pozajmice te u iznosu od 292.119,62 kuna po osnovi kamata na pozajmicu.

- 2) Utvrđuje se ništetnim Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina sklopljen 17. prosinca 2020. između prvotuženika ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., s registriranim sjedištem u Zagrebu, Martićeva ulica 6, Republika Hrvatska, OIB: 08214831145 kao ustupitelja/cedenta i drugotuženika JELSA d.d., s registriranim sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 51177655549 kao primatelja/cesionara, kojim su prenesene (ustupljene) tražbine navedenog ustupitelja/cedenta prema društvu CIRUS d.o.o., s registriranim sjedištem u Primoštenu, Splitska 81, OIB: 44620978825 kao dužniku/cesusu, u iznosu od 409.662,25 kuna po osnovi pozajmice te u iznosu od 280.219,40 kuna po osnovi kamata na pozajmicu.
 - 3) Nalaže se tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa da isplate prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.
50. **Podredno**, ako naslovni sud nađe da je neosnovan prethodno istaknuti glavni zahtjev Tužitelja za utvrđenjem ništetnosti Ugovora o cesiji 1 i Ugovora o cesiji 2, Tužitelj u skladu s člankom 188. stavkom 2. ZPP-a, predlaže naslovnom sudu da u tom slučaju donese sljedeću

PRESUDU

- 1) Utvrđuje se da je bez učinka Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina sklopljen 17. prosinca 2020. između prvotuženika ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., s registriranim sjedištem u Zagrebu, Martićeva ulica 6, Republika Hrvatska, OIB: 08214831145 kao ustupitelja/cedenta i drugotuženika JELSA d.d., s registriranim sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 51177655549 kao primatelja/cesionara, kojim su prenesene (ustupljene) tražbine navedenog ustupitelja/cedenta prema društvu TOPAZ d.o.o., s registriranim sjedištem u Zagrebu, Gundulićeva ulica 50, OIB: 99489283996 kao dužniku/cesusu, u iznosu od 446.110,88 kuna po osnovi pozajmice te u iznosu od 292.119,62 kuna po osnovi kamata na pozajmicu.
- 2) Utvrđuje se da je bez učinka Ugovor o prijenosu (ustupu) tražbina sklopljen 17. prosinca 2020. između prvotuženika ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., s registriranim sjedištem u Zagrebu, Martićeva ulica 6, Republika Hrvatska, OIB: 08214831145 kao ustupitelja/cedenta i drugotuženika JELSA d.d., s registriranim sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 51177655549 kao primatelja/cesionara, kojim su prenesene (ustupljene) tražbine navedenog ustupitelja/cedenta prema društvu CIRUS d.o.o., s

registriranim sjedištem u Primoštenu, Splitska 81, OIB: 44620978825 kao dužniku/cesusu, u iznosu od 409.662,25 kuna po osnovi pozajmice te u iznosu od 280.219,40 kuna po osnovi kamata na pozajmicu.

- 3) Nalaže se tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa da isplate prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

**HOTEL LABINECA d.o.o.,
koje zastupa:**

Pavo Novokmet, odvjetnik

Trošak tužitelja:

Sastav tužbe	Tbr. 8.1.	8.550,00 HRK
Porez na dodanu vrijednost 25%		2.137,50 HRK

Ukupno: 10.687,50 HRK
+ pristojbe po odmjeri suda